

Győztesek és érdekességek az első olimpiákról

Alább egy olyan élménybeszámolóra találsz példát, amelyet az 1900-as párizsi olimpia egyik magyar résztvevőjének a nevében kell írnod.

Én Egyetlen, Szerelmetes Katinkám!

Oly régóta rostokolunk itt Párizsban, amely egyébként kellemes város, hogy az idejét is alig tudom számon tartani, mikor hallottam utoljára pajkos kacaját. Hogy ne maradjon hírek nélkül reám várakozva, mesélek az itteni történésekről. Az utazásunk fáradtságos volt, a megérkezésünk hányattatásos. Elsőként olyan helyre keveredtünk, ahol csupa kétes alakok tanyáztak. Szerencsére itt élő, művészelkű, sportkedvelő honfitársaink segítettek hamar konszolidált szálláshoz jutnunk.

A környezet és a helyszín káprázatos, de sajnos az olimpia nem szerepel a programfüzetekben, és borzasztó nehezen sikerül csak kisilabizálni, hogy kinek, mikor, hol van feladata. Szegény Bauer Rudiéknak egy parkban kellett diszkoszt vetniük. Erre még bizton kérdezhetné Kedvesem, ugyan mért sajnálkozom e fölött? Nos, Szerelmetes Katinkám, a pálya közepén állt egy hatalmas fa, amit a franciák nagyon óvtak. Csak magyarázná el valaki, akkor miért épp ide tették a versenyt... No, egy szó, mint száz, a mi Rudinktól mindenkinek leesett az álla. Az Úr hihetetlen talentummal áldotta meg őt, szerintem nagyon szép pályafutásnak néz elébe. Mindenki meglepetésére körbeforgott a diszkossal, mielőtt elengedte volna, és az igen messzire szállt, egyenesen a fa két ága közt. Olyannyira messzire, hogy meg is nyerte a versenyt. Az eredményhirdetésen először az amerikai himnuszt kezdték játszani. Gondolom, nem kell mondanom Kegyednek, egyből reklamáltunk. Mire is ezek a franciák rázendítettek a *Gott Erhalt*éra.¹ És mintha ez nem lett volna elég, másnap az újságokban úgy jelent meg a győzelem híre, hogy Bauer Rudolf (Budapest, Ausztria). Na, íziben el is mentünk a nyomdába, és elmagyaráztuk nekik, hogy is vannak ezek a dolgok igazándiból. Tudja, nem vagyunk mi itt perfektek franciából, de a magyarázat annyira jól sikerült, hogy aztán az osztrák úszó, Wahle győzelmét így jelentették meg: 2. Wahle (Bécs, Magyarország). Szinte hallom az édes kacaját, Drága Katinkám! S hogy még több öröme legyen, s lássa, nem érdemtelennek adja a szívét, elmesélem Magának, hogy 1000 méteren harmadikként értem célba. Ennél jobban sikerült

¹ *Gott Erhalte*: Az osztrák császári himnusz volt 1918-ig.

a 200 méteres és a 4 kilométeres úszás, ugyanis azokon második lettem! És ez még csak a kezdet, Szerelmetes Katinkám! Meglássza, még bajnok is leszek! Hogy meddig tartanak még itt az események és mikor tudunk haza indulni, nem tudom, de nagyon áhítom már gyönyörű szemének látását, selymes kacsójának érintését.

Maradok örök szerelmese:

Zoltán